

VROOM AANDENKEN

aan Mevrouw

Stephanie Van der Schueren

weduw³ van de Heer

Emiel VAN CROMBRUGGE,

geboren te Michelbeke op 25 december 1893
en godvruchtig overleden in de H. Hart-
kliniek te Oudenaarde op 6 januari 1974,
voorzien van de HH. Sakramenten der zieken
en de Pauselijke Zegen.

Het heengaan van een moeder is een zeer
pijnlijk ogenblik in een mensenleven.

Het stemt ons tot bitterheid en machte-
loosheid om te eindigen in een gedwongen
overgave.

Wie het leven van deze overledene wil
schetsen is er van overtuigd onvolledig te
zijn. Zij was doordrongen van een diep ge-
loof dat lijn gaf aan alles wat ze deed. Het
was de bron van haar levenskracht en de
talrijke deugden die haar eigen waren.

Haar zorgzaamheid kende geen grenzen ;
zichzelf verloochend bleef zij de grootste
aandacht besteden aan haar kinderen en klein-
kinderen. Hun geluk was haar geluk.

Tot het laatste ogenblik was zij een « wij-
ze » vrouw omdat zij alles zo eenvoudig zag
in het licht van de gaven die zij meegekren-
gen had.

Haar opofferingen deed zij altijd in volle
overgave zonder de minste zweem van bit-
terheid. Zij werd beproefd niet alleen door
het overlijden van haar echtgenoot, maar

vooral door het te vroeg heengaan van haar
teergeliefde zoon enkele maanden geleden.

Dit laatste offer was echter te zwaar voor
haar hoge leeftijd.

O God, wij buigen ons voor uw harde be-
slissing en danken U omdat Gij ons « die »
moeder geschonken hebt.

Mevrouw Willy VAN CROMBRUGGE-
DE SADELEER en kinderen,

De Heer en Mevrouw Raymond MARNEF-
VAN CROMBRUGGE en kinderen,

De Heer en Mevrouw André VAN CROM-
BRUGGE-VANDER GEYNST en zoon,

Onderzoeksrechter en Mevrouw Albert PILATE-
VAN CROMBRUGGE en kinderen,

De families VAN DER SCHUEREN, VAN
CROMBRUGGE, D'HAeyer, VAN DEN
BULCKE en GALLE,

danken U voor de blijken van medevoe-
len.

Druk. Jos. De Vleeschouwer, Brakel